

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ขณะนี้คือเวลาที่จะมีสภาพของความเจ็บสงบที่ลึกๆ นั่นคือมีสภาพของการอยู่อย่างปราศจากร่างฝึกฝนที่จะอยู่ในสภาพนี้

คำถาม: อะไรคือจุดหมายปลายทางสูงสุด และลูกจะได้มาซึ่งสิ่งนั้นได้อย่างไร?

คำตอบ: การกลายเป็นผู้ที่มีอารยธรรมอย่างสมบูรณ์คือจุดหมายปลายทางที่สูงที่สุด เพียงเมื่ออวัยวะทางร่างกายของลูกไม่มีความชุกชนร้ายจากแม่เพียงน้อยนิดที่สุดเท่านั้น ที่ลูกจะสามารถกลับมามีอารยธรรมอย่างสมบูรณ์ได้ เมื่อลูกมีสภาพเช่นนั้น ลูกก็จะสามารถได้รับอำนาจในการปกครองโลก ได้มีการจดจำกันว่า: ผู้ที่โตเต้าพัฒนาก็ได้รับลัทธิความหวานชื่นของสวรรค์ นั่นคือพวกเขาสามารถกลายเป็นราชาเหนือราชา ไม่เช่นนั้นพวกเขาจะกลายเป็นปวงประชา ในเวลานี้จึงตรวจสอบ: ทศนคติของฉันทันเป็นเช่นไร? ฉันทันกำลังทำความผิดใดไหม?

โอมชานติ ลูกต้องนั่งที่นี้ในสำนักเป็นดวงวิญญาณ พ่ออธิบายแก่ลูกๆ: คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ เวลานี้بابากำลังถามดาดีที่มีความสามารถรอบด้าน: ลูกนั้นมีสำนักเป็นดวงวิญญาณหรือสำนักที่เป็นร่างในยุคทอง? ที่นั่นลูกนั้นมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ โดยอัตโนมัติ ลูกไม่จำเป็นต้องจดจำสิ่งนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า ใช่ ที่นั่นลูกได้มีความเข้าใจว่าเมื่อร่างของลูกนั้นได้แก่ลง และดังนั้นลูกต้องละร่างนั้นและรับอีกร่างหนึ่ง เป็นเพียงเหมือนกับตัวอย่างของงู ดวงวิญญาณก็ละร่างเก่านี้และรับร่างใหม่ พระเจ้าอธิบายด้วยการใช้ตัวอย่าง จงส่งเสียงของความงูแก่มนุษย์ทั้งหมด และทำให้พวกเขานั้นกระจำในความรู้เหมือนกับตัวลูกเอง ที่จะทำให้พวกเขาสามารถกลายเป็นเทพที่ปราศจากกิเลสในดินแดนแห่งเทวดานางฟ้าได้ การศึกษาที่สูงที่สุดคือการเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ได้มีการจดจำกันว่า: ไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่พระเจ้าเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ใครทำเช่นนั้น? เหล่าเทพไม่ได้ทำเช่นนั้น เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่เปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ มนุษย์ไม่รู้สิ่งเหล่านี้ ผู้คนในทุกหนแห่งก็ถามลูกว่า: อะไรคือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก? เหตุใดลูกจึงไม่ตีพิมพ์แผ่นพับเล็กๆ เพื่ออธิบายเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก เพื่อที่ลูกจะสามารถให้สิ่งนั้นแก่ใครก็ตามที่ถามลูก พวกเขาจะสามารถเข้าใจด้วยสิ่งนั้น บาบาได้อธิบายอย่างดีมาก เวลานี้คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ของยุคเหล็กที่ซึ่งมีความทุกข์ที่ใหญ่หลวงไม่มีขีดจำกัด ในเวลานี้بابากำลังทำงานรับใช้ของการพาพวกเรามนุษย์ไปสู่ดินแดนแห่งความสุขของยุคทองที่บริสุทธิ์อย่างยิ่ง นั่นคือท่านกำลังแสดงหนทางแก่พวกเรา ไม่ใช่ว่าพวกเรากำลังให้ความรู้ที่ไม่แบ่งแยก (ไม่มีความเป็นทวิภาค) ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าความรู้ในคัมภีร์นั้นเป็นความรู้ที่ไม่มีการแบ่งแยก ในความเป็นจริงนั้นไม่ใช่ความรู้ที่ไม่มีการแบ่งแยก แม้แต่การเขียนคำว่า “ความรู้ที่ไม่มีการแบ่งแยก” นั้นก็ผิด ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้อย่างชัดเจนแก่มนุษย์ จงตีพิมพ์แผ่นพับเช่นนั้น เพื่อที่ผู้คนจะสามารถเข้าใจได้อย่างเร็วว่าเป้าหมายของลูกคืออะไร: พวกเราได้จัดมนุษย์ที่คิดโง่งไม่บริสุทธิ์และเป็นยุคเหล็กออกไปจากความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด และพาพวกเขาไปสู่โลกที่สูงส่งบริสุทธิ์ที่เป็นยุคทองของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด บาบาได้ให้ลูกเขียนเรียงความนี้ ลูกต้องเขียนสิ่งนี้อย่างชัดเจนอย่างยิ่ง ทุกหนแห่งลูกควรที่จะมีแผ่นพับที่มีบทความเช่นนั้น เพื่อที่ลูกจะสามารถแจกสิ่งนั้นไปได้อย่างเร็วและให้แก่ผู้คน และพวกเขาจะสามารถตระหนักได้ว่าพวกเขาอยู่ในดินแดนของความทุกข์ และกำลังนอนอยู่ในสิ่งสกปรก มนุษย์ไม่เข้าใจว่าพวกเขาคือมนุษย์ของดินแดนของความทุกข์ที่ไม่บริสุทธิ์ของยุคเหล็ก และพวกเราคือผู้ที่พามาพวกเขาไปสู่ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูกควรที่จะมีการทำแผ่นพับที่ดี เช่นที่بابานั้นได้ตีพิมพ์แผ่นพับหนึ่งที่ว่า: ลูกเป็นยุคเหล็กหรือยุคทอง? อย่างไรก็ตามผู้คนไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาคิดว่าเพชรพลอยนั้นเป็นก้อนหินและโยนทิ้ง สิ่งเหล่านี้คือเพชรพลอยแห่งความรู้ ในขณะที่ผู้คนเหล่านั้นคิดว่ามีเพชรพลอยอยู่ในคัมภีร์ ลูกสามารถอธิบายได้อย่างชัดเจนเพื่อที่พวกเขาจะสามารถตระหนักได้ว่ามีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดที่นั่น ควรจะมีบัญชีรายชื่อของความทุกข์ประเภทต่างๆ และควรจะมีอย่างน้อย 101 รายการในบัญชีรายชื่อนั้น จงเขียนว่า: ในโลกนี้มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด เขียนสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดและทำบัญชี รายชื่อ อีกด้านหนึ่งเขียนถึงความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดที่ซึ่งไม่มีร่องรอยของความทุกข์เลย พวกเรากำลังก่อตั้งอาณาจักรนั้น นั่นคือดินแดนแห่งความสุขเพื่อที่ปากของผู้คนนั้นจะปิดลงอย่างรวดเร็ว ผู้คนไม่เข้าใจว่ามีดินแดนของความทุกข์ในเวลานี้ พวกเขาคิดว่าเป็นสวรรค์ พวกเขาสร้างปราสาทราชวังที่ใหญ่โต และสร้างวัดใหม่ ฯลฯ ด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่รู้ว่าทั้งหมดนี้กำลังจะจบสิ้นลง พวกเขานั้นได้รับเงินทองมากมายด้วยการติดสินบน พ่อได้อธิบายแล้วว่าทั้งหมดนั้นคือความหยิ่งโสของมายาและความหยิ่งโสของวิทยาศาสตร์รถยนต์และเครื่องบิน ฯลฯ ทั้งหมดคือการโอ้อวดของมายา เป็นกฎที่เมื่อพ่อก่อตั้งสวรรค์ มายาก็จะแสดงความโอฬารตระการตาของเธอเช่นกัน สิ่งนี้เรียกว่าความโอฬารตระการตาของมายา เวลานี้ลูกๆ กำลังก่อตั้งความสงบขึ้นทั่วทั้งโลก หากมายานั้นมาและแทรกแซง สำนักของลูกๆ ก็จะกีดกร้อนลูก พ่ออธิบายว่าเมื่อใครบางคนได้ติดกับอยู่ในรูปและนามของผู้อื่น สิ่งนี้ก็เรียกว่าการมีดวงตาที่เป็นอาชญากร ในยุคเหล็กมีความเป็นอาชญากร (criminalization) ในขณะที่ในยุคทองมีความมีอารยธรรม (civilization)

ทุกคนก็ลงเบื้องหน้ารูปปั้นเทพเหล่านั้น: ท่านนั้นปราศจากกิเลสและพวกเราเต็มไปด้วยกิเลส เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: ลูกแต่ละคน ควรจะตรวจสอบสภาพของตนเอง ซีเนียร์มหาตมาทั้งหลายที่หมดความมั่งคั่งของตนเอง: สติปัญญาของฉันไม่ได้ถูกดุดึงเข้าไปหา รูปและนามของใครใช้หรือไม่? ผู้ที่ผู้ใดมาก: ฉันต้องการทำสิ่งนี้ ฯลฯ ลูกมีความรู้สึกนี้อยู่ภายในไหม? บาบารูว่าในเวลานี้ไม่มีใครที่มีอารยธรรมอย่างสมบูรณ์ ในเวลานี้มีเพียง 8 เหล่านั้นเท่านั้นที่สอบผ่านด้วยเกียรตินิยมที่มีอารยธรรม(ดวงตามีอารยธรรม)อย่างแท้จริง ไม่มีแม้กระทั่ง 108 เป็นสิ่งที่ยากอย่างยิ่งที่จะไม่มีความร้ายกาจใดแม้เพียงน้อยนิดที่สุด มีเพียงน้อยนิดอย่างยิ่งที่เป็นเช่นนั้น อย่างแน่นอนที่ดวงตาของพวกเขาหลอกลวงพวกเขาแม้เพียงเล็กน้อย ละครั้นนั้นจะไม่ปล่อยให้ใครได้กลายเป็นผู้มีอารยธรรมได้อย่างเร็วนัก ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากและตรวจสอบตนเอง: ดวงตาของฉันหลอกลวงฉันหรือไม่? เป็นจุดหมายทางที่สูงมากที่จะกลายเป็นนายของโลก ผู้ที่ได้ขึ้นไปก็ได้ลิ้มรสความหวานชื่นของสวรรค์ นั่นคือพวกเขา กลายเป็นราชาเหนือราชา หากพวกเขาตกลงมาพวกเขาก็กลายเป็นปวงประชา ทุกวันนี้จะมีการกล่าวว่าช่วงเวลาเหล่านี้เต็มไปด้วยกิเลส ไม่ว่าบุคคลนั้นจะยิ่งใหญ่เพียงไรก็ตาม ยกตัวอย่างเช่นราชินี เธอนั้นก็หวาดกลัวอยู่ภายในว่าบางทีใครบางคนอาจจะโค่นบัลลังก์ของเธอ มีความไม่สงบในมนุษย์ทุกคน แม้แต่เด็ก ๆ บางคนก็กระจ่ายความไม่สงบอย่างมาก ลูกกำลังก่อตั้งความสงบ และตั้งนั้นก่อนอื่นใดลูกเองนั้นก็คงอยู่อย่างเต็มไปด้วยความสงบ และแล้วลูกก็สามารถเติมผู้อื่นด้วยพลังนั้น ที่นั่นอาณาจักรเองนั้นก็เต็มไปด้วยความสงบอย่างยิ่ง ดวงตาของลูกได้กลับมาที่มีอารยธรรม พ่อพูดว่า: ตรวจสอบตนเอง: ศักดิ์ศรีของฉัน, ดวงวิญญาณ เป็นเช่นไรในวันนี้? สิ่งนี้อาศัยความเพียรพยายามอย่างมาก ลูกต้องดูแลตนเอง บางครั้งลูกไม่ได้บอกสัจจะแก่พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และลูกก็เฝ้าแต่ทำความผิดในทุกย่างก้าว หากลูกมองดูใครด้วยสายตาที่เป็นอาชญากรนั้นแม้เพียงเล็กน้อยหรือลูกทำความผิด จงจดสิ่งนั้นลงไปทันที トラバจนกระทั่งลูกได้กลับมาเป็นอิสระจากการทำความผิดแล้วอย่างสมบูรณ์ ไม่เช่นนั้นแล้วลูกก็จะต้องทำความผิดอย่างน้อย 10-20 อย่างทุกวัน อย่างไรก็ตามไม่มีใครบอกสัจจะ ผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างนั้นอย่างแน่นอนจะทำบาปอย่างใดอย่างหนึ่ง สำนึกของพวกเขาจะเฝ้าแต่กีดกร่อนพวกเขา บ้างนั้นก็เข้าใจแม้แต่ว่าความผิดพลาดนั้นคืออะไร สัตว์นั้นเข้าใจสิ่งนี้ไหม? ก่อนที่จะได้รับความรู้ลูกเองก็เคยมีสติปัญญาที่เป็นเหมือนลิง บ้างนั้นก็เปลี่ยนไป 50% บ้างก็เปลี่ยนไป 10% บ้างก็เปลี่ยนไปด้วยเปอร์เซ็นต์อื่น ดวงตาเหล่านี้หลอกลวงอย่างยิ่ง ดวงตานั้นแหลมคมที่สุด พ่อพูดว่า: ลูก ๆ ดวงวิญญาณได้ลงมาอย่างปราศจากร่าง ลูกไม่มีร่างกาย ในเวลานี้ลูกรู้หรือไม่ว่าลูกนั้นจะใช้ร่างใด หรือว่าลูกจะเข้าไปสู่ความสับสนใด? ลูกไม่สามารถบอกได้ เมื่ออยู่ในครรภ์ ลูกคงอยู่ในความเงียบสงบอย่างแท้จริง ดวงวิญญาณได้อยู่อย่างเงียบสงบอย่างแท้จริง เพียงเมื่อร่างกายโตขึ้นที่ลูกก็รู้ว่าลูกต้องกลายเป็นอะไร ลูกเพียงแต่ละร่างเท่านั้นและกลับบ้าน และแล้วเมื่อลูกใช้อีกร่างหนึ่งลูกก็จะเล่นบทบาทของลูกในยุคทอง ในขณะนี้เป็นเวลาที่จะอยู่อย่างเงียบสงบอย่างสมบูรณ์ ดวงวิญญาณก็นำสันสการ์เหล่านั้นไปกับเขาและสันสการ์เหล่านั้นก็จะปรากฏตัวขึ้น เมื่อร่างกายนั้นมีขนาดใหญ่ขึ้น เวลานั้นลูกต้องกลับบ้าน และตั้งนั้นลูกต้องลืมโลกเก่านี้และสำนึกของร่างกาย ไม่ควรจะมีการจดจำสิ่งใด ลูกต้องทำตามข้อควรระมัดระวังมากมาย ไม่ว่าอะไรก็ตามที่อยู่ภายในก็จะปรากฏออกมาภายนอก ซีพาบามีความรู้ในตัวท่าน พ่อมีบทบาทด้วย เป็นไปสำหรับพ่อที่ลูกพูดว่า: มหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้คนร้องสรรเสริญนี้ แต่พวกเขาไม่มีความหมาย เวลานั้นลูกเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามสติปัญญาของดวงวิญญาณไม่ได้มีค่าแม้หนึ่งสตางค์ เวลานั้นพ่อกำลังทำให้ลูกมีปัญหาอย่างยิ่ง มนุษย์นั้นมีเงินนับล้านและหลาย ๆ ล้าน นั่นคือการโอ้อวดของมายา ไม่ว่าสิ่งที่เป็นประโยชน์ของวิทยาศาสตร์ที่ลูกมีในเวลานี้ ลูกจะมีสิ่งเหล่านั้นที่นั่นด้วย ผู้ที่ได้ประดิษฐ์คิดค้นสิ่งเหล่านั้นก็จะปรากฏตัวที่นั่นด้วย พวกเขาจะไม่กลายเป็นราชา พวกเขาจะมหายาในเวลาสุดท้าย และแล้วก็จะสอนผู้อื่น ลูกเรียนรู้อย่างมากมายจากพ่อผู้เดียว เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เปลี่ยนโลกอย่างมากจากสิ่งที่โลกเคยเป็น มีผู้ที่ทำต้นแบบของสิ่งเหล่านั้นและแล้วจึงกระจ่ายสิ่งนั้นด้วยการทำจำนวนมากขึ้น เริ่มแรกก็มีเพียงคนเดียวเท่านั้นที่ทำการเปิด เขานั้นก็จะเข้าใจว่าโลกจะถูกทำลายด้วยสิ่งเหล่านั้น และแล้วเขาก็เฝ้าแต่ทำมากยิ่งขึ้น ที่นั่นก็ต้องอาศัยวิทยาศาสตร์ด้วย ยังคงมีเวลา พวกเขาจะศึกษาเล่าเรียนและกลายเป็นผู้ที่ฉลาด เมื่อพวกเขาได้รับคำแนะนำของพ่อแล้ว พวกเขาจะมายังสวรรค์และกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ ฯลฯ ที่นั่นทุกสิ่งนั้นเป็นเช่นที่ว่า เป็นสิ่งที่ให้ความสุข ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่คงอยู่ในดินแดนแห่งความสุขก็จะคงอยู่ที่นั่นอีกครั้งหนึ่ง ไม่มีเรื่องของโรคภัยหรือความทุกข์ใด ๆ ที่นั่น ที่นั่นมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ที่นั่นมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานั้นลูกกำลังสร้างสิ่งนี้ มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ก่อนอื่นใดสภาพของลูกเองต้องเป็นเช่นนั้น ลูกต้องไม่เพียงแต่เป็นบัณฑิต มีเรื่องราวของบัณฑิตผู้ที่พูดว่าลูกสามารถข้ามฟากไปด้วยการพูดชื่อของราม เรื่องราวนั้นก็ใช้กับในเวลานี้ ด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ, ลูกก็ไปจากมหาสมุทรของยาพิษสู่มหาสมุทรของน้ำนม สภาพของลูก ๆ ที่นั่นต้องดีมาก หากไม่ได้มีพลังโยคะและดวงตาของลูก

เป็นอาชญากร ลูกศรก็จะไม่ยิงตรงเป้า ดวงตาต้องมีอารยธรรม หากลูกให้ความรู้แก่บางคนขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ, ลูกศรก็จะยิงตรงเป้า ตาของความรู้อาจมีพลังของโยคะ ด้วยความรู้ที่ลูกสามารถหารายได้ ลูกมีพลังของการจดจำระลึกถึง ลูกๆ มากมายก็ไม่มี การจดจำระลึกถึงใดๆเลย พวกเขาไม่แม้แต่จะรู้สิ่งใด พ่อพูดว่า: ลูกต้องอธิบายแก่ผู้คนว่านี่คือดินแดนของความทุกข์และยุคทองคือดินแดนแห่งความสุข ไม่มีการกล่าวถึงความสุขในยุคเหล็ก ถึงแม้ว่าจะมีนั่นก็เป็นเหมือนกับมูลกา มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในยุคทอง ผู้คนไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พวกเขาเฝ้าแต่เพียรพยายามอย่างหนักเพื่อการหลุดพ้น ไม่มีใครรู้ถึงการหลุดพ้นในชีวิต ดังนั้นพวกเขาจะสามารถให้ความรู้ได้อย่างไร? พวกเขาอยู่ในช่วงเวลาที่เราโจระธาน ดังนั้นเขาจะสามารถสอนราชาโยคะได้อย่างไร? ที่ความสุขเป็นเหมือนกับมูลกา พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าอะไรได้เกิดขึ้นด้วยราชาโยคะ ลูกๆ รู้ว่านี่คือละครที่กำลังเกิดขึ้น พวกเขาเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับลูกที่เป็นการประณามในหนังสือพิมพ์ แต่สิ่งนั้นต้องเกิดขึ้น มีทุกรูปแบบของการทำร้ายผู้ที่ไร้เดียงสา มีความทุกข์ทุกรูปแบบต่างๆ มากมายในโลก ไม่ได้มีความสุขใดๆ ที่ในเวลานี้ ไม่ว่าใครบางคนจะมั่งคั่งเพียงไรก็ตาม หากเขาล้มป่วยหรือตาบอดก็จะมีประสบการณ์ของความทุกข์ เขียนทุกสิ่งลงไปในบัญชีรายชื่อของรูปแบบของความทุกข์ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเกิดขึ้นในตอนสิ้นสุดของอาณาจักรราวันยุคเหล็ก ไม่ได้มีแม้เพียงสิ่งเดียวที่สร้างความทุกข์ในยุคทอง ยุคทองนั้นคงอยู่ในอดีต ในเวลานี้คือยุคแห่งการบรรจบพบกัน พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันเช่นกัน เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกได้ใช้ชาติเกิดใหม่ 5000 ปี และลูกเข้ามาสู่ความทุกข์จากความสุขได้อย่างไร ผู้ที่มีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญาของพวกเขา และผู้ที่ได้เข้าถึงสิ่งนั้นก็สามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ พ่อกำลังเติมอารมณ์ของลูกๆ ได้มีการจดจำกันว่า: ทรัพย์สินสมบัติไม่ได้ลดลงไปด้วยการให้ทานแก่ผู้อื่น หากใครบางคนไม่ได้ให้ทานทรัพย์สินสมบัติก็ราวกับว่าเขาไม่มีสิ่งใด ในกรณีนั้นเขาก็จะไม่ได้รับทรัพย์สินสมบัติใดๆ มีบัญชี หากลูกไม่ได้ให้สิ่งใดลูกจะได้รับมาจากที่ใดเล่า? จะมีการขยายตัวได้อย่างไร? ทั้งหมดเหล่านี้คือเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไปสำหรับทุกสิ่ง นี่คือการก่อกำเนิดทางจิตของลูก ดวงวิญญาณบางดวงนั้นก็จะเป็นและได้รับสถานภาพที่สูง ในขณะที่ผู้อื่น จะได้รับสถานภาพของปวงประชา เช่นที่พวกเขาเคยทำในวงจรที่แล้ว อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้าจากส่วนลึกภายในหัวใจจากแม่พ่อบัณฑิตาพ่อทางจิตพูดนมัสตแดกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะดูแลตนเอง จงตรวจสอบในทุกย่างก้าว: ก)ทัศนคติของฉันดวงวิญญาณเป็นเช่นไรในวันนี้? ข)ดวงตาของฉันมีอารยธรรมไหม? ค) ฉันได้ทำบาปใดภายใต้อิทธิพลของสำนึกที่เป็นร่างหรือไม่?
2. สร้างสมทรัพย์สินสมบัติที่ไม่สูญสลายของความรู้ไว้ในสติปัญญาของลูกแล้วจึงให้ทานสิ่งนั้น อย่างแน่นอนจนเต็มตาของความรู้อยู่ด้วยพลังของการจดจำระลึกถึง

พร: ขอให้ลูกตายในขณะที่มีชีวิตและจบสิ้นการอยู่อย่างธรรมดาโดยการทำให้สันสการ์ของความพิเศษของลูกเป็นนิสัยที่เป็นธรรมชาติของลูก

นิสัยใดที่ลูกมีจะทำงานโดยอัตโนมัติ ลูกไม่ต้องคิดเกี่ยวกับสิ่งนั้นหรือทำสิ่งใดเพราะสิ่งนั้นเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ ในทำนองเดียวกันนิสัยของบราห์มินผู้ที่ได้ตายไปแล้วในขณะที่มีชีวิตตั้งแต่เกิด เป็นนิสัยของความพิเศษของการเป็นดวงวิญญาณพิเศษ ขอให้สันสการ์ของความพิเศษนี้เป็นนิสัยที่เป็นธรรมชาติของลูกและให้สิ่งนี้ปรากฏขึ้นในหัวใจของแต่ละคน นี่คือนิสัยของฉัน การอยู่อย่างธรรมดาเป็นนิสัยของอดีต ไม่ใช่ของปัจจุบัน เพราะเวลานี้ลูกได้เกิดใหม่แล้ว นิสัยของชาติเกิดใหม่นี้เป็นนิสัยของความพิเศษ ไม่ใช่ธรรมดา

คติพจน์: ผู้ที่เล่นอย่างสม่ำเสมอกับเพชรพลอยของความรู้ ไม่ใช่กับก้อนหินเป็นผู้ที่สูงศักดิ์

โอม ชานติ